Už to nezvládám

Vložil Michal - 01/03/2013 15:48

Všechny zdravím,

mám přítele už to bude 2 roky. Ze začátku jsme jeho pití takovou pozornost nevěnoval. Postupem času to začínalo nabírat na obrátkách kdy chodit sna ob den za mnou opilý a tvrdil mi že nic nepil. Tak to bylo asi půl roku. Navymýšlel si plno příběhů a já mu věřil a začal s ním žít s tím že to snad ustane. Neustalo. Začalo to opadávat ale poté to zase přišlo. Po čase jsme začali i s fackami. Vždy přišel a začal vynit mě ať se podívám jak se chovám že on nepije. Poté začala doba kdy skutečně nepil. Třeba měsíc poté zase upadl a napil se. Po třech měsících kdy se skutečně nenapil a z 99% to poznám i když si dá jedno pivo ale u toho to většinou nezůstane. Byly jsme v pohodě. Do všeho začali vycházet na najevo jeho lži. Dozvěděl jsem se o jeho 250 000 exsekucích, o tom že byl v kriminálu, pití že se táhne jak dlouho. Pořád jsem doufal. Po roce soužití jsme se přestěhovali do hezčího bytu. Tam to teprve začalo. Hned druhý den šel pít. já se neudržím a křičím na něj.Umí perfektně citově vydírat. Dopadlo to tak že se vrátil až za 3 dny. Zase jsme se udobřili. Začal opět znovu pít bylo to pomalu ob týden. Začalo padat i fyzické násilí kdy jsem měl zlomený prst. Pořád jsem doufal že se to zlepší. Po čase jsme o tom mluvili a on na doporučení své doktorky šel k psychologovi který mu předpsal prášky ale nemohu si vzpomenout jak se jmenují. Je to něco jako antidepresivum a samozřejmě se pít na to nemá. Myslel jsme že už to je za námi. Nebál jsem se chodit domů,začal jsem normálně jíst a byl jsem celkově spokojený.Samozřejmě jsou věci které mu nikdy nezapomenu. Po čase jsme si pořídili pejska. Přítel se opět napil.2 dny jsme se nebavili asi je to lepší než se urážet a křičet po sobě. Uvědomil jsme si že člověk prostě uklouznout může a nechal jsme to zase být. Včera se napil opět. Už jsme v klidu ale poznám to o telefonu. Dlouhé odmlky, žvatlání nebo nesmyslné odpovědi. Totálně jsem vypěnil. Už toho mám dost. Strašně jsem se kvůli němu změnil a on toho nenechá.Navíc teď máme pejska. Myslím že pořád hledám důvody abych od něj neodcházel. Strašně mě to mrzí ale jakmile ho osočím že pije tak mi pověsí telefon nebo lže. Momentálně nemáme moc peněz a on utratí opět další peníze za pití. Jsme z toho úplně špatnej. v práci se nesoustředím dokonce kvůli jeho pití jsme si bral už několikrát dvolenou. Vím že logicky je nejleší odejít. Zvyknul si na to že jen vyhrožuju a myslí si že neodejdu. Nevím co s ním mám dělat.

==========

Re: Už to nezvládám

Vložil Liba - 01/03/2013 10:50

Míšo, víš co máš dělat, neuděláš to, až už budeš úplně grogy, nervák, zadlužený, možná pak??????Je to láska?

==========

Re: Už to nezvládám

Vložil Michal - 01/03/2013 13:29

Ja si to uvedomuju...Tak aspoň jak mám reagovat když přijde domů opilí nebo to poznám po telefonu. Zeptám se a zalže. Co mám tedy dělat dál?

==========

Re: Už to nezvládám

Vložil žena alkoholika? - 24/03/2013 14:50

Míšo rozchod! To udělej. Jiný nebude pokud se nebude léčit a abstinovat. Vím o čem mluvím. Alkoholik se nezmění. Dokonce ani abstinující. Proto se říká abstinující alkoholik a ne vyléčený alkoholik. Vezmi si to tak-je to láska,pokud tvůj přítel ti tak strašně ubližuje a nejde se léčit? Najdi si přítele,který ti bude lásku dokazovat tím,že v něm budeš mít oporu,citové zázemí,že si budete navzájem vytvářet domov do kterého se budete oba těšit. Láska není fyzické a psychické násilí. I mě dlouho trvalo než jsem prohlédla všechny lži,které alkoholik dokáže vymyslet,aby obhájil své pití nebo ho zatajil. A ještě delší dobu mi trvalo než jsem pochopila,že veškerá láska,slzy,prosby,zoufalství ani moje nemoc nezabrání alkoholikovi v pití. Přeji ti všechno nej.

==========

Re: Už to nezvládám

Vložil Liba - 24/03/2013 16:18

Žádný alkoholik se nemůže vyléčit, je to nevyléčitelná nemoc.A nesouhlasím s tím, že abstinující alkoholik se nezměnil, znám tolik lidí, co dokázali přestat pít, abstinují, žijí dobře, mají hezký život, drží se léta, i desetiletí, já teda svůj život změnila o tisíc procent, netvrdím, že jsem dobrá, ale děti, vnuci mně mají rádi, a myslím si, že žiji dobře, vážím si spousta věcí, hlavně střízlivosti.Zjišťuji pořád, že na světě je krásně, jsem střízlivá skoro 9 let.

==========